

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Uitgifte

Repertoriumnummer
2016/ 604
Datum van uitspraak
3 maart 2016
Rolnummer
2015/AB/295

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000387204-0001-0012-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - ziekteverzekering

tegensprekelijk arrest

~~definitief~~ *aanstelling deskundige*
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 2°, Ger. W.)

V

vertegenwoordigd door mr. VANDORMAEL loco mr. DE KEERSMAECKER Frank, advocaat te
1800 VILVOORDE, Stationslei 3 b 2,

tegen

RIJKSINSTITUUT VOOR ZIEKTE- EN INVALIDITEITSVERZEKERING, met zetel te 1150
BRUSSEL, Tervurenlaan 211, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. VANDERHOYDONCK
loco mr. ORBAN Louis Philippe, advocaat te 1170 BRUSSEL, terhulpsesteenweg, 177 bus 14

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 20 februari 2015 door de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel, 9e kamer (A.R. 12/8952/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 25 maart 2015,
- de neergelegde conclusie,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 4 februari 2016, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar

ministerie een mondeling advies heeft gegeven, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

Mevrouw V werd door de adviserend geneesheer van haar mutualiteit arbeidsongeschikt erkend op 15 maart 2004 op basis van de diagnose chronisch vermoeidheidssyndroom (verder CVS). Bij beslissing van 26 november 2005 heeft de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering echter een einde gesteld aan deze erkenning.

Deze beslissing werd betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel die dr. Rijs als deskundige aanstelde. In zijn verslag van de 7 december 2006 kwam dokter Ringoet tot de conclusie dat mevrouw V op 26 september 2005 en daarna verder als arbeidsongeschikt diende beschouwd te worden in de zin van artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op de verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen. Dit deskundig verslag werd door de arbeidsrechtbank bevestigd en mevrouw V genoot verder van uitkeringen.

2.

Bij beslissing van 25 april 2012 heeft de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit opnieuw een einde gesteld aan de erkenning van de arbeidsongeschiktheid, en dit vanaf 3 mei 2012.

Mevrouw V heeft deze beslissing betwist voor de arbeidsrechtbank te Brussel bij verzoekschrift van 11 juli 2012.

Bij vonnis van 22 februari 2013 heeft de arbeidsrechtbank de vordering ontvankelijk verklaard, doch vooraleer uitspraak te doen over de gegrondheid ervan een deskundigenonderzoek bevolen. De aangestelde deskundige, Dr. Van G, heeft zijn definitief verslag neergelegd op 17 september 2013. Daarin kwam hij tot de bevinding dat mevrouw V op datum van 3 mei 2012 en daarna niet meer aan de voorwaarden voldeed om verder arbeidsongeschikt erkend te worden.

Bij vonnis van 20 februari 2015, ter kennis gebracht bij gerechtsbrief van 27 februari 2015, heeft de Nederlandstalige arbeidsrechtbank te Brussel, in overeenstemming met het advies van de deskundige, de vordering van mevrouw V als ongegrond afgewezen.

3.
Bij verzoekschrift van 25 maart 2015 heeft mevrouw V hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de arbeidsrechtbank.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.
In haar verzoekschrift van 25 maart 2015 verwijst mevrouw V naar een verslag van dr. La van 27 januari 2015 waarin deze de conclusies van het deskundig onderzoek betwist. Aanvullend legt zij een verslag neer van haar huisarts, waarin deze eveneens de conclusies van het deskundig verslag betwist.

Het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis. Het wijst erop dat, volgens een vaststaande rechtspraak, een deskundig verslag niet voldoende betwist wordt door het voorleggen van verslagen van de eigen behandelende geneesheren. De rechter dient in de regel uit te gaan van de conclusies van de onafhankelijke deskundige die hij heeft aangesteld. Het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering is verder van mening dat de voorgelegde attesten ook geen voldoende ernstige kritiek formuleren ten aanzien van het deskundig verslag.

2.
Overeenkomstig artikel 100, § 1, al. 1 van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1994 houdende coördinatie van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt als arbeidsongeschikt erkend de werknemer die alle werkzaamheid heeft onderbroken als rechtstreeks gevolg van het intreden of het verergeren van letsels of functionele stoornissen waarvan erkend wordt dat ze zijn vermogen tot verdienen verminderen tot een derde of minder dan een derde van wat een persoon van dezelfde stand en met dezelfde opleiding kan verdienen door zijn werkzaamheid in de beroepscategorie waartoe de beroepsarbeid behoort, door de betrokkene verricht toen hij arbeidsongeschikt is geworden, of in de verschillende beroepen die hij heeft of zou kunnen uitoefenen uit hoofde van zijn beroepsopleiding.
Overeenkomstig al. 2 van dezelfde bepaling wordt de vermindering van het vermogen tot verdienen tijdens de eerste zes maanden van de arbeidsongeschiktheid gewaardeerd ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, in zoverre de oorzakelijke aandoening voor een gunstig verloop of voor een genezing vatbaar is binnen een tamelijk korte tijdspanne.

3.

De rechtspraak heeft bij herhaling geoordeeld dat het de bedoeling is, door beroep te doen op een deskundige, de betwisting die ontstaan is tussen de adviserend geneesheer van de verzekeringsinstelling of van de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en de behandelend geneesheer van een sociaal verzekerde, te beslechten met verwijzing naar het advies van een bijzonder bevoegd persoon die onafhankelijk is van de partijen. Het principe zelf van de expertiseopdracht zou ondermijnd worden indien het advies dat uitgebracht werd door de door de rechtbank aangestelde deskundige zou in twijfel getrokken worden enkel en alleen omdat het niet overeenstemt met dit van de geneesheer van een der partijen (vgl. o.m. Arbh. Brussel, 8^e k., 6 februari 1986, AR 18.574; Arbh. Brussel, 8e k., 5 mei 1999, AR 34.868; Arbh. Brussel, 8e k., 5 april 2000, A.R. 35.643; Arbh. Brussel, 6e k., 5 mei 2003, A.R. 40.376; Arbh. Brussel, 8e k. 24 januari 2008, AR 44.074).

In de regel dient er van uit gegaan te worden dat, om met succes een deskundig verslag te kunnen betwisten, de sociaal verzekerde een gemotiveerd medisch verslag dient neer te leggen, dat bij voorkeur uitgaat van een geneesheer die niet de behandelend geneesheer is, en dat uiteenzet waarom de bevindingen van de deskundige, die door de rechtbank is aangesteld, niet kunnen gevolgd worden. Dit verslag dient te verwijzen naar de appreciatiecriteria betreffende de arbeidsongeschiktheid, zoals die vastgelegd zijn in artikel 100 van de gecoördineerde wetten van 14 juli 1994 op verplichte verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen.

4.

De deskundige heeft ongetwijfeld zijn deskundig onderzoek grondig uitgevoerd. Hij heeft, na de mededeling van de eerste preliminaria, mevrouw V [naam] toegelaten haar dossier aan te vullen met een Ergosonderzoek. Na ontvangst van dit onderzoek heeft hij nieuwe preliminaria opgesteld, waarop partijen opnieuw konden antwoorden. De deskundige heeft ook uitgebreid geantwoord op de opmerkingen van de behandelende geneesheren en van mevrouw V [naam] persoonlijk.

De voorgelegde medische attesten, uitgaande van dokter L [naam] en van de huisarts, zijn onvoldoende om als dusdanig de conclusies van het deskundig verslag in vraag te stellen. Zij bevatten in essentie enkel de bevestiging van de verslagen die vroeger reeds aan de deskundige werden bezorgd.

5.

Zoals echter terecht wordt opgemerkt in het mondeling advies van het openbaar ministerie (waarop partijen ter zitting hebben kunnen repliceren) stelt zich wel de vraag of de deskundige de arbeidsongeschiktheid beoordeeld heeft in functie van het criterium van artikel 100 van de gecoördineerde wetten op de verzekering geneeskundige verzorging en uitkeringen, en hij in feite het begrip arbeidsongeschiktheid niet beperkt heeft tot een

loutere fysische invaliditeit, die volgens de klassieke meetinstrumenten, en in het bijzonder de Officiële Belgische Schaal voor de Invaliditeit, kan geraamd worden.

Het valt in de eerste plaats op dat de deskundige, in zijn voorlopig conclusie na zijn eerste verslag, op geen enkele wijze ingaat op de specifieke diagnose van het chronisch vermoeidheidssyndroom, zoals die van in den beginne door tal van onderzoeken gesteld werd, en ook erkend werd door de deskundige die in 2006 zijn verslag neerlegde. De deskundige beperkt er zich in feite toe te stellen dat uit de talrijke internistische onderzoeken nooit enige pathologie kon worden geobjectiveerd, terwijl precies de diagnose chronisch vermoeidheidssyndroom een diagnose is die maar wordt gesteld, wanneer geen enkele andere pathologie kan geobjectiveerd worden, die de klachten van de patiënt, die reeds geruime tijd aanslepen (en waarvan de realiteit door de behandelend geneesheer aanvaard wordt) kan verklaren.

In zijn eindverslag wordt, alhoewel de deskundige aanvaardt dat er sprake is van het chronisch vermoeidheidssyndroom, geen enkele inschatting gemaakt van de gevolgen die dit syndroom kan hebben op de mogelijkheid van mevrouw V. om de arbeid te hervatten.

Uit de verschillende antwoorden die de deskundige geeft op de opmerkingen van de behandelende geneesheren komt naar voor dat de deskundige zich essentieel heeft laten leiden door de Officiële Belgische Schaal voor de Invaliditeit en door de Europese schaal voor de invaliditeit (cfr. infra).

Daarbij kan verwezen worden naar volgende passages:

p. 11: antwoord op de brief van dokter L nr. 6: "Diagnose CVS, diagnose die door het Riziv in twijfel wordt getrokken, door mij niet in twijfel wordt getrokken, maar geen enkele garantie inhoudt dat zij zou voldoen aan de artikel 100 § 1: zichtbare letsels en meetbare functionele stoornissen waarbij de Europese schaal van invaliditeit en de O.B.S.I. als leidraad worden gebruikt".

p. 13 nr. 5. Antwoord op de opmerkingen van dokter V nr. 5. "Per definitie is CVS uitsluitingsdiagnose, waarbij geen letsels of meetbare functionele stoornissen kunnen worden geobjectiveerd. De aandoening wordt niet vermeld in het O.B.S.I., noch in de Europese Schaal voor Invaliditeit, het enige referentiekader waarover we beschikken ter beoordeling van invaliditeit ten opzichte van het RIZIV".

p. 14: Antwoord op de opmerkingen van mevrouw V

nr. 35 : " De normen tot bepaling van de invaliditeit zijn gesteld in de O.B.S.I. De deskundige dient te bepalen in hoeverre de letsels en meetbare functionele stoornissen voldoen aan de normen van de O.B.S.I."

nr. 44: "Akkoord dat u lijdt aan CVS. CVS is een verzameling van klachten, het objectief bewijs om tot een diagnose te komen is onmogelijk. De letsels en meetbare functionele stoornissen dienen te worden bewezen om te voldoen aan artikel 100 § 1: als belangrijkste werkinstrument wordt hierbij de O.B.S.I. vernoemd. CVS wordt niet vernoemd in O.B.S.I., er dient dan ook te worden gesteld dat U niet voldoet aan de voorwaarden om te genieten van artikel 100 § 1 vanaf 03/05/2012;"

nr.45. "Volgens de O.B.S.I is CVS geen aandoening die leidt tot voldoende invaliditeit die reden geeft om te voldoen aan de voorwaarden voor artikel 100 § 1."

6.

De Officiële Belgische Schaal voor Invaliditeit werd in 1946 opgesteld met het oog op de evaluatie van invaliditeit die uit oorlogstrauma's volgde. Zij is sindsdien slechts in zeer beperktemate en voor bepaalde sectoren (zoals kinderbijslag) aangepast. Zij meet bovendien enkel de fysische invaliditeit en niet de arbeidsgeschiktheid.

Voor wat betreft de Europese Schaal voor Invaliditeit, waarnaar de deskundige verwijst, kan uit het voorstel van het Europees Parlement uit 2003, waarin deze zijn oorsprong vindt (ze is in feite opgesteld door verenigingen van deskundigen) duidelijk afgeleid worden dat zij alleen bedoeld is voor de traumatische letsels, dus letsels volgend uit een ongeval en niet voor de evaluatie van arbeidsongeschiktheid uit ziekte. Zo worden dementie en psychoses niet geëvalueerd omdat niet bewezen is dat zij het gevolg kunnen zijn van een trauma (ontwerpsverslag van 27 augustus 2003 <http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/committees/juri/20040223/505310NL.pdf>).

De door de deskundige gehanteerde "meetinstrumenten" beantwoorden aldus niet aan het criterium van de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid zoals bepaald in artikel 100 § 1 van de gecoördineerde wetten op de verplichte verzekering geneeskundige verzorging en invaliditeit.

Terloops dient hierbij opgemerkt te worden dat waar de deskundige onder nr. 42 van zijn antwoord op de opmerkingen van mevrouw V stelt: " Het RIZIV heeft ingezien dat het bestempelen van mensen met chronische vermoeidheidsklachten als hebbende "CVS" deze mensen een stempel gaf waarvan zij moeilijk kunnen ontnemen. Iedereen ziet in dat dit een verkeerde beleidsoptie was. De CVS centra werden afgeschaft" deze informatie achterhaald is vermits op dit ogenblik het RIZIV opnieuw CVS-centra erkent en daar conventies mee afsluit (<http://www.riziv.fgov.be/nl/themas/kost-terugbetaling/ziekten/vermoeidheid>.)

Het hof merkt ook op dat in de vele onderzoeken door deskundigen, waarvan het kennis dient te nemen in het kader van betwistingen rond het chronisch vermoeidheidssyndroom en fibromyalgie, in feite nooit naar de meetinstrumenten wordt verwezen waarop de

deskundige zich steunt, maar wel op het psychisch en klinisch onderzoek van de patiënten en uiteraard de voorgelegde medische documenten.

7.

In het licht van deze elementen moet vastgesteld worden dat het thans voorliggend deskundig verslag - alhoewel het ongetwijfeld reeds een aantal nuttige elementen bevat voor de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid - het hof niet toelaat een definitieve beslissing te nemen over de al dan niet verder erkenning van arbeidsongeschiktheid.

De aanstelling van een nieuwe deskundige is dan ook noodzakelijk.

Het hof maakt er partijen attent op dat in de bijlage aan het deskundig verslag geen volledige versie gevoegd is van het Ergosverslag dat door mevrouw V. werd aangevraagd. Het is aangewezen dat het volledig verslag aan de deskundige wordt voorgelegd.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop geen repliek van beide partijen.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk.

Alvorens uitspraak te doen over de gegrondheid van het hoger beroep stelt als deskundige aan Dr. Bart L. psychiater, St. Elooiweg 55 1860 Meise

A. De opdracht van de deskundige:

De deskundige heeft als opdracht:

Mevrouw V. te onderzoeken en de letsels en functionele stoornissen te beschrijven waaraan zij lijdt.

alle elementen te verzamelen die het hof in staat kunnen stellen te bepalen of deze letsels en functionele stoornissen een arbeidsongeschiktheid met zich meebrengen, zoals bedoeld door artikel 100 van de Gecoördineerde Ziektewet van 14 juli 1994, vanaf 3 mei 2012.

Dit houdt in dat het intreden of de verergering van deze letsels een volledige stopzetting van alle werkzaamheid voor gevolg had, evenals een vermindering van het verdienvermogen met minstens een derde van dit van een gezond persoon.

De arbeidsongeschiktheid dient voor de eerste zes maanden arbeidsongeschiktheid gewaardeerd te worden ten aanzien van het gewone beroep van de betrokkene, en daarna ten aanzien van de verschillende beroepen die de betrokkene heeft of zou kunnen uitgeoefend hebben uit hoofde van zijn beroepsopleiding. De beroepscategorieën die voor de persoon mogelijk zijn, dienen zo concreet mogelijk geformuleerd te worden.

Verder dient bij de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid rekening te worden gehouden met de concrete situatie van betrokkene en onder meer, naast de reeds vernoemde criteria, met zijn/haar leeftijd, geslacht, aanpassingsvermogen en algemene gezondheidstoestand.

Zijn advies te geven over de duur van de arbeidsongeschiktheid

De deskundige wordt gemachtigd de aanvullende onderzoeken die hij noodzakelijk acht te laten uitvoeren door een geneesheer, specialist van zijn keuze, mits hij alle partijen, vóór de aanvang van deze tussenkomst, hiervan op de hoogte brengt.

B. De eventuele weigering van de opdracht en de inwerkingstelling van het deskundig onderzoek.

Te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest door de griffie beschikt de deskundige over een termijn van acht dagen om:

- op gemotiveerde wijze de hem toevertrouwde opdracht te weigeren, wanneer hij zulks wenst;
- de plaats, de dag en het uur van de aanvang van zijn werkzaamheden mede te delen.

De deskundige zal de partijen verwittigen per aangetekende brief, en de rechter en de raadslieden bij gewone brief.

C. Het verdere verloop van het deskundig onderzoek.

De partijen overhandigen ten minste acht dagen voor de installatievergadering en, bij gebreke daarvan, bij de aanvang van de werkzaamheden, een geïnventariseerd dossier met alle relevante stukken aan de deskundige. Zij zullen aan de deskundige eveneens de namen van de juridische en medische raadslieden, die hen bijstaan, bekend maken.

Tenzij hij daarvan uitdrukkelijk wordt vrijgesteld, zal de deskundige, met het oog op de verdere werkzaamheden van het deskundig onderzoek, de partijen oproepen bij aangetekend schrijven, en de raadslieden en de rechter bij gewone brief.

Na afloop van zijn werkzaamheden stuurt de deskundige zijn bevindingen, waarbij hij reeds een voorlopig advies voegt, ter lezing aan de rechter, aan de partijen en aan hun raadslieden. De partijen beschikken over een termijn van één maand na de mededeling van dit verslag om hun opmerkingen op dit verslag mede te delen. Wanneer hij dit wenselijk acht kan de

deskundige echter een andere redelijke termijn vaststellen, waarbinnen de partijen hun opmerkingen dienen mede te delen.

De deskundige zal geen rekening houden met de opmerkingen die hij ontvangt buiten de termijn, die aan de partijen gegeven werd om hun opmerkingen te formuleren.

Het eindverslag zal gedateerd zijn en melding maken van de aanwezigheid van de partijen bij de werkzaamheden en van hun mondelinge verklaringen en verzoeken.

Het eindverslag zal verder een overzicht bevatten van de nota's en documenten die door de partijen overhandigd zijn.

Het eindverslag dient door de deskundige op straffe van nietigheid ondertekend te zijn.

De handtekening van de deskundige zal, op straffe van nietigheid, voorafgegaan moeten worden door de volgende eed:

"Ik zweer dat ik mijn opdracht in eer en geweten, nauwgezet en eerlijk vervuld heb".

De minuut van het eindverslag, de stukken en de nota's van de partijen en de gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de deskundige worden ter griffie van het arbeidshof neergelegd.

Op de dag van de neerlegging van het verslag zendt de deskundige een afschrift van het verslag en van de gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon, aan de partijen per aangetekend schrijven, en aan hun raadsleden bij gewone brief.

D. De termijn voor neerlegging van het verslag en de eventuele verlenging.

Het eindverslag moet neergelegd worden binnen een termijn van zes maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van het arrest.

Enkel de rechter kan de termijn voor het neerleggen van het verslag verlengen.

Indien de deskundige zijn verslag niet kan neerleggen binnen de vastgestelde termijn, dan zal hij bij gemotiveerd schrijven aan het hof om een verlenging van de termijn dienen te verzoeken.

Indien de neerlegging van het verslag niet binnen de vastgestelde termijn kan gebeuren, dan zal de deskundige, om de zes maanden, een tussentijds verslag over de vooruitgang van zijn werkzaamheden meedelen aan de rechter, de partijen en hun raadsleden.

E. De kosten en het ereloon van de deskundige.

Samen met het eindverslag zal de deskundige zijn staat van kosten en ereloon neerleggen overeenkomstig de bepalingen van het Koninklijk Besluit van 14 november 2003 (Belgisch Staatsblad, 28 november 2003), meer bepaald art. 1, al. 1,

De staat van de kosten en het ereloon van de deskundige en van de door hem geconsulteerde specialisten zal, voor ieder onderzoek, de datum vermelden, en desgevallend, het nummer van de nomenclatuur van de prestaties van geneeskundige verzorging dat overeenstemt met de uitgevoerde prestatie.

De gedetailleerde staat van de kosten en het ereloon van de specialisten, die door de deskundige geraadpleegd werden, zal toegevoegd worden aan het eindverslag en de deskundige zal het bedrag ervan opnemen in zijn globale staat.

Indien de partijen niet binnen dertig dagen na de neerlegging ter griffie van de gedetailleerde staat aan de rechter hebben meegedeeld dat zij het bedrag van het ereloon en de kosten die door de deskundige worden aangerekend, betwisten, wordt dat bedrag door de rechter begroot onderaan op de minuut van de staat en wordt daarvan een bevel tot tenuitvoerlegging gegeven overeenkomstig het akkoord dat de partijen gesloten hebben of tegen de partij of partijen, zoals bepaald voor de consignatie van het voorschot. De kosten zullen begroot worden in het eindarrest als gerechtskosten.

F. Diverse

Alle betwistingen, die zich in het de loop van het deskundig onderzoek voordoen, worden beslecht door de rechter. De deskundige en de partijen richten zich tot het hof in een gemotiveerd schrijven.

Voor de toepassing van artikel 973 van het Gerechtelijk Wetboek en van al de andere artikelen van dit wetboek met betrekking tot het deskundig onderzoek waarin de tussenkomst van de rechter voorzien wordt, dient beschouwd te worden als "de rechter die het deskundig onderzoek bevolen heeft", of "de met dit doel aangestelde rechter" of nog "de rechter":

- de raadsheren, die de 7^e kamer van het hof samenstellen op de zitting waarop het arrest werd uitgesproken;
- ingeval van afwezigheid van een sociaal raadsheer: de beroepsmagistraat die alleen zetelt;
- de beroepsmagistraat die de kamer voorziet op het ogenblik dat de betwisting met betrekking tot het deskundig onderzoek ontstaat;
- de beroepsmagistraat, aangeduid in het interne reglement van het arbeidshof voor het gerechtelijk jaar.

De zaak zal na afloop van het deskundig onderzoek terug op de zittingsrol moeten gebracht worden door de meest gereede partij.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Fernand KENIS,
Christian LAURIERS,
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

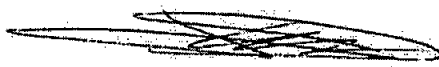
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-
griffier.

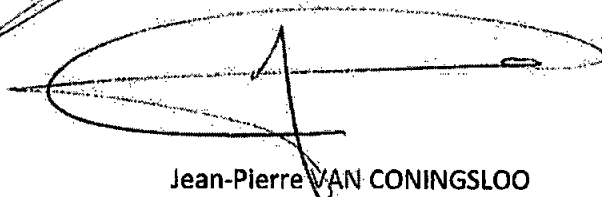
Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

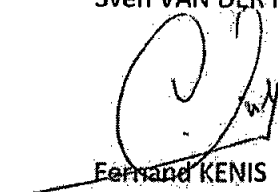
Christian LAURIERS

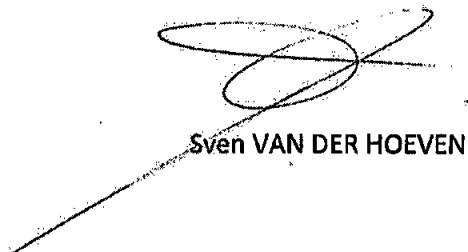
Jean-Pierre VAN CONINGSLOO

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 3 maart 2016 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

